

شور و اشتیاق پیامبر

برای بیماریِ لاعلاج، وقتی دارو پیدا می‌کنی، در پوست خود نمی‌گنجی. مخصوصاً اگر بیمار، عزیزی باشد که حاضری برایش هرکاری بکنی. حالا فرض کن دارو پیدا شده است، چه می‌کنی؟ با شتاب می‌روی برای مداوا کردن؛ درست است؟

در مرضِ خطرناکِ «انکار قیامت» که شاید میلیاردها نفر را هلاک کرده است، پیامبر به دنبال دارو است تا این که آیات ۱ تا ۱۵ سوره قیامت نازل می‌شود. این آیات صرفاً اخبار نیست، بلکه هدایتی است برای آن‌ها که تا کنون به راه نیامده‌اند. اینک پیامبر که شور و اشتیاق راهنمایی و دستگیری از مردم در وجودش لبریز است، با شنیدن این آیات شتاب می‌کند برای هدایت مردم. اما گویا دارو کامل نشده و هنوز حرف‌هایی باقی مانده است. لذا خدا به رسولش امر می‌کند که عجله نکند و منتظر بماند:

لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ (۱۶) إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ (۱۷)
فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ (۱۸) ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ (۱۹)

زبان‌ت را بخاطر عجله برای خواندن آن [قرآن] حرکت مده، (۱۶) چرا که جمع کردن و خواندن آن بر عهده ماست. (۱۷) پس هرگاه آن را خواندیم، از خواندن آن پیروی کن، (۱۸) سپس بیان و (توضیح) آن (نیز) بر عهده ماست! (۱۹)

کاش می‌فهمیدیم اشتیاق پیامبر را برای هدایت خودمان؛ آن وقت شیرینی این آیات بیشتر می‌شد برایمان ...

سوره مبارکه قیامة
آیات ۱۶-۱۹

